

Vi stiller nogle skrappe vandelskrav til den enkelte ansøger, som ønsker at blive dansk statsborger efter naturalisationsloven – måske ikke skrappe nok, men alligevel ret skrappe. Men det viser sig alligevel, at der er indvandrere og flygtninge, som bare erklærer, at de er danske statsborgere og efterfølgende får dansk statsborgerskab, uanset hvordan de har levet, uanset hvor megen kriminalitet de har begået, uanset om de er sigtet for mord og narkohandel og alt muligt andet. Det kan vi ikke acceptere i Venstre, og derfor mener vi, det er rigtigt at indføre et vandelskrav, så alle bliver lige for loven.

Det er højest besynderligt, at man fra Socialdemokratiets side ikke kan se fornuften i dette. Socialdemokratiet slår dog ellers meget på lighedsprincippet, så hvordan kan Socialdemokratiet gå ind for, at reglerne forvaltes så forskelligt fra ansøger til ansøger, til trods for at de har samme baggrund og har begået de samme ugeringer? Det kan undre os meget.

Socialdemokratiets ordfører og justitsministeren talte om de administrative problemer, der ville blive, hvis et forslag som Venstres og De Konservatives beslutningsforslag blev vedtaget. Det blev ganske vist sagt af justitsministeren i en bisætning, at det var nu ikke det, der skulle være det afgørende, og det håber jeg så sandelig heller ikke. Det ville være helt urimeligt, hvis det er gældende praksis, der skulle være afgørende for, om en lov skal indeholde det ene eller det andet, men det er dybt beklageligt, at regeringen og Socialdemokratiet ikke kan gå ind for dette fuldstændig rimelige vandelskrav.

John Vinther (KF):

Jeg kunne ikke lade være med at trække en lille smule på smilebåndet, da justitsministeren i sit indlæg kom ind på, at da den nugældende indfødsretslovs § 3 blev vedtaget, skete det i bred politisk enighed. Jeg ved ikke rigtig, hvad ministerens pointe var, ud over muligvis at illustrere, at Det Konservative Folkeparti og Venstre havde stemt for loven. Men det var vel at mærke i 1968, og jeg tror ikke, ministeren kan være helt blind for, at der er sket en ganske gevaldig udvikling på området siden 1968, og at vi i dag har problemer, man ikke helt kunne forudse dengang.

Det er rigtigt, at beslutningsforslaget er foranlediget af en konkret sag, hvor en 22-årig person, som var tiltalt for drab, opnåede dansk indfødsret, samtidig med at han var fængslet og ventede på dommen. Det synes vi naturligvis er

ganske urimeligt, og jeg er ærlig talt noget forundret over, at regeringen synes, det er helt i orden, at den slags kan lade sig gøre.

Når det kan lade sig gøre, er det naturligvis, fordi der i indfødsretslovens § 3 alene tales om opholdskrav, men ikke om sprogkrav og vandelskrav. Jeg er enig i, at der ikke er megen fornuft i at opstille et sprogkrav, for de personer, der er omfattet af indfødsretslovens § 3, har jo typisk opholdt sig her i landet hele deres liv og vil derfor i de fleste tilfælde opfylde sprogkravet. Men jeg er ikke enig i, at der ikke er behov for et vandelskrav. Vi synes, det vil være rimeligt, logisk og ganske nødvendigt, at der gælder det samme vandelskrav for personer, der bliver danske statsborgere rent administrativt, som for personer, der bliver det ifølge lov om indfødsrets meddelelse. Der skal være ligestilling her.

For så vidt angår de administrative problemer, ministeren peger på, kan jeg godt se, at de muligvis er der, og vi medvirker meget gerne til at løse dem. Men det er altså regeringens opgave at løse de administrative problemer, der er i forbindelse med vedtagelsen af en lov.

Anne Baastrup (SF):

Jeg skal gøre det kort.

Jeg vil henvise til justitsministerens og hr. Frederik Nørgaards taler og sige: Jeg synes, det er en underlig måde, Venstre og De Konservative tilsyneladende agter at lovgive på. Det er en hovsalovgivning der er fuldstændig uacceptabel. På grund af en enkelt sag skal 27 års praksis ændres. Det er noget underligt pjat, at Venstre og De Konservative på den måde pludselig fører sig frem med enkeltsager, for det plejer ikke at være den stil, vi oplever – i hvert fald ikke hos Venstres retspolitiske medlemmer.

Vi stemmer imod!

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Jeg synes, fru Anne Baastrups bemærkning er en smule letkøbt. Det er korrekt, at beslutningsforslaget er foranlediget af og fremsat på grundlag af en konkret sag, men jeg føler mig ret overbevist om, at hvis man prøver at gå 28 års sager igennem, er den pågældende nok ikke den eneste, der har begået kriminelle gerninger og alligevel har fået statsborgerskab i medfør af lovens § 3. Så den bemærkning var lige lovlig billig.